

The Black Forest

היער השחור

The black forest bears two faces.
In daylight—the sun attending his doorway,
His shadows snatch her golden lode.

פנים כפולים ליער השחור
באור יום- החמה לפתחו עומדת,
עדת צלליו חומסת זהב מטענה.

In moonlit nights, hordes of teutons,
Storm the forest glades.
Dancing to exhaustion with wolves.
Goblins and fairies watching through the thicket.

בלילות סהר אל קרחות היער
פורצים טיבטונים בסער
לרקוד עם זאבים עד כלות
במעבי היער צופים במגמדים ופיות.

Dotted with blinding green vales,
Embroidered with clay-like yellow flower beds,
Villages crested with red turbans,
Encircled by his upright treetops sentries.

עמקים מסמאים בירוק בין בתריו פזורים
מרבדי פרחים צהובים כפני חרס במ רקומים
מצנפות אדומות לכפריו –עטרת
אמיריו זקופים סביבם למשמרת.

Tranquility and serenity in its paths,
But his waterfalls, like thundering drums,
Pound the guilt on their rocky hearts.

השקט ובטחה במשעוליו
אך הד מפליו כרעם תופים
מכים אשמתם על סלעי לבבם

The hunted trusted the dark forest womb,
But the villain—his soul clung to his sorcery.

ברחם מחשכיו, שם הנרדף מבטחו
והנבל – נפשו דבקה בכשפיו

The hunter followed the steps of his prey,
Reached it in the coppice—turned its head.
One quick knife movement—slaughtered.
And the waterfall cascaded
And heavens above denied the blood.

פסע הצייד בעקבות טרפו
השיגו בסבך-היטה את ראשו
משך החלף באחת –ושחט.
והמפל זרם
והשמים מנגד עמדו על הדם.

You who walk on your way to gather,
Red berries in the forest,
Drinking in airy wine of lofty peaks.
When resting in the shade of a mighty trunk,
Do not forget the unforgettable,
And do not forgive the unforgivable!

אל תשכח ההלך בלכתך ללקוט
גרגרים אדומים ביער,
בלוגמך נסך אוויר פסגות
בשבתך לנוח בצל גזע עבות
אל תשכח את אשר אין לשכוח,
ואל תסלח לאשר אין לסלוח!